σημαντικό καράβι, μ' άντρες, πυρο μαχικά, ἐφόδια, ἔπαιρνε ὅλα τὰ στοιχεῖα, φορτία, ἀναχώρηση, πορεία, προορισμό, κι' ἀφοῦ ἔκανε συντροφιὰ μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς —γιὰ νὰ μὴ δίνη κομμὰ ὑπῆρξα — τοὺς καλημόνισε ὅστερα, κατέβαινε στὸ ὑπόγειο, ἄλλαζε ροῦχα, ἔβαζε φτωχιά, ἔβγαινε κρυφὰ καὶ χανόταν...

—Πιὸ πήγαινε; — Ρώτησε ἡ Λένα, μὲ τρομαγμένη φωνή.

«Σ' ἕνα λόφο, μὲ φτωχόσπιτα, στὴν πίσω πλαγιά, ἕνα παιδί ἀπ' τὴν ὀργάνωσή του, εἶχε, στὴν αὐλή του, μέσα σ' ἕνα ξερονήγαδο, μὲ σκεπάνιο καπάκι, κλειδωμένο μὲ λουκέτο, στημένο ἕναν ἀνύποπτο. Τὴ νύχτα, ποὺ κοιμόνταν ὅλοι, τ' ἄνοιγαν, ψήλωναν τὴν ἀντένα, ἔβαζαν τὸ συνθηματικὸ σήμα στὸ μυστικὸ δίκτυ τους κι' ὅταν τοὺς ἀπαντοῦσε τὸ «παρών» τηλεγραφοῦσανε οὐσιῶνα γιὰ τὴ νηοπομπὴ ποὺ ὁδεύαμε. Ἔτσι τὰ ὑποβρύχια κάναμε τὴ δουλειά τους. Κι' ἂν δὲν χάθηκαν ὅλα τὰ καράβια τοῦ ἐχθροῦ, ὅσα ταξιδέψαν, αὐτὸ τὸν καιρό, στὴν Ἄπιπρη Θάλασσα, λὲν ἔφταιγε ὁ Ἀντώνης.

—Πόσο ἐπιπόλαια τὸν ἔκρινα! — Φώναξε τώρα πνιχτὰ ἡ Λένα, θαγκιώνοντας τὸ χέρι της —καὶ τὸ ἀνάβρα τοῦ φέρθηκα!...

«Οἱ τορπιλλισμοὶ ἄρχισαν ἀπανωτοί. Ὁ Φῶλερ πήγαινε νὰ τρελλαθῆ. Χτύπαγε τὸ τραπέζι του, ἔβριζε φώνιζε, σελληνιαζότανε:

«Πῶς παρακολουθοῦνε τὶς ἀποστολές μας!... Αὐτὸ δὲν εἶναι φυσιολογικό!...

«Μὰ κάμμιὰ φορὰ δὲν πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό του πῶς μποροῦσε ποτὲ νὰνα! ὁ Ἀντώνης ἀνακατεμένος στὴ δουλειά. Μὰ τὸν ἔφαγε, ὁλόφαρα, ἡ φλόγα τῆς καρδιᾶς του, τὸ γιατιάχι του, νὰ πιάξη ὅλα τὰ καράβια τοῦ ἐχθροῦ. Ἂν ἄρχιζε καὶ μερικὰ νὰ περάσουν, ἂν δὲν ἔβλεπε ὅλα τὰ ἀρχιλόγια, δὲ θὰ ξύπνανε ποτὲ τὶς ὑποψίες. Δὲν ἤθελε ἔμως ν' ἀρνήση οὔτε ἕνα. Ἔτσι δὲ μποροῦσε νὰ περάση πιὰ καράβι, χωρὶς νὰ προσβληθῆ. Αὐτὸ ξύπνησε τὴ Διοίκηση: Πρέπει νὰ τελειώνετε μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία! Ἡ Γκεστάπο ἔγινε ἄνω κάτω. Παύτηκε ὁ Ντόμπλερ, αὐτὸς μὲ τὶς σπαθιὲς στὴ μούρη. Ἤρθε ὁ Σίμανα. Ἔβγανε φέρει καὶ ρεβολβεριόμετρα κι' ἄλλα μηχανήματα, γιὰ νὰ βρίσκουν τοὺς μυστικοὺς ἀσύρματους. Ἕνιαν - ἕνιαν τοὺς φέρανε. Πιάσανε μιὰ ἐκπομπὴ καὶ τὸν Ἀντώνη, προσπάθησαν τὴν κατεύθυνση, τὸ πιθανὸ σημεῖο. Μὰ φάνανε τοῦ κόκου.»

«Ὁ Σίμανα φώναξε τὸ Ρεντίο, ἕνα κοπὸ σκυλί, ἕνα φραγκολεβαντίνο, ἕνα κάθαρμα. Δὲν ἤξερε τίποτα. Ὅμως εἶπε στὴ στιγμή:

—«Αὐτὸς ὁ ρωμηός, πεῖχτε στὸ «Πιανὸ-Φόρεν»!... Βάζω στοίχημα, πῶς αὐτὸς σκαρώνει τὴ δουλειά.!»

«Εἶνε ἀπὸ μάνια Ἑλληνίδα. Ὅμως τὸ γένα ποὺ βύζαξε ἔχει γυρίσει σὲ φαρμάκι. Μισεῖ τὴ φυλή μας σὰν τὶς πολλές του ἀμαρτίες... Τοῦ χρωστᾶω μιὰ σφῆτα στὸ κεφάλι αὐτουνοῦ!... Μὰ δὲν ξαίρω πότε θὰ τοῦ τὴ δώσω!... Ἂς εἶναι! Τί λέγαμε; Ἄ, ναί!... Περσότερο ἀπ' ὅλους ἔμως τοὺς ρωμιοὺς μισοῦσε τὸν Ἀντώνη. Ζήλευε ποὺ τὸν ἐκτιμοῦσαν οἱ Γερμανοί. Ἄρχισε νὰ τὸν κατασκοπεύει. Τὸν εἶδε νὰ πηγαίνη στὸ σπίτι τοῦ παιδιοῦ, νὰ κατεβαίνη μαζί του στὸ ξεροπήγαδο... Μιὰ νύχτα τοὺς μπλοκάρανε. Τὸ παιδὶ πρόλαβε. Ἀποδμπῆκε τὴν κάννα τοῦ πιστολιοῦ του στὸ μιλίγγι καὶ τίναξε τὰ μυαλά του. Φοβόταν μὴν τύχη καὶ ὁρεθῆ σ' ἀδυναμία, στὰ βασανιστήρια καὶ μαρτυρήση τὴν ὀργάνωση. Τὸν Ἀντώνη τὸν πιάσανε. Στάθηκε ἄντρας. Δὲν τοῦ πήρανε μιὰ λέξη. Εἶνε τὸ μεγαλύτερο παλληκάρι ἀπ' ὅσα εἶδε ὁ ἀγώνας ὡς τούτη τὴ στιγμή».

Ὁ Σταθόπουλος σώπασε. Ἡ Λένα πλάτ' τοῦ ἀνάσαιτε δύσκολα. Ἔγνοιωθε σβουμένη, ἐξουδενωμένη. Ὅσα εἶχε καταφέρει τῆς φαινόταν τώρα παιδιάστικα κατωμάτα, μπροστὰ στὸ ἔργο τοῦ νέου, ποὺ εἶχε τόσο σκληρὰ καταφρονέσει:

— Καταλαβαίνω τὴ θλίψη σου! —εἶπε κάποια στιγμὴ ὁ ἄλλος— ὡστόσο πρέπει νἄμαστε περήφανοι τ' αὐτοῦ... Δὲν ἤξαιρα πῶς εἶχατε συνδεθῆ... Τώρα σᾶς ἐκτιμῶ περσότερο...

Μὰ ἡ Λένα δὲν ἄκουγε τὶς πρόχειρες αὐτὲς παρηγορίες. Κῦμα μεταμέλειας τὴν εἶχε συνεπάρει. Δὲ μποροῦσε νὰ συχωρέση τώρα στὸν ἑαυτό της, πῶς εἶχε προσθέσει κι' αὐτή, μὲ τὸν τρόπο ποὺ φέρθηκε, στὸ ἀφάνταστο, κρυφὸ του μαρτύριο, πῶς εἶχε ρίξει, πρώτη αὐτή, τὴν πέτρα της στὸν πάνδημο λιθοβολισμό του:

— Νὰ μὴν πῆ μιὰ λέξη — μουρμούρισε μὲ θουρκωμένα μάτια.. σοῦ ἔναν ὑπαινιγμό!...

— Τί νὰ σοῦ πῆ; Χρέος του ἦταν νὰ κρατήση τὸ μυστικό του!

— Θὰ μποροῦσα κι' ἐγὼ νὰ βοηθήσω... νὰ κινδυνέψω μαζί του.

— Ἴσως νὰ μὴν τὸ ἤθελε... ὅπως ἐσὺ δὲ θέλεις νὰ μπάσης σὲν ἀγῶνα τὸν ἀρραβωνιαστικό σου... Πρέπει νὰ τὸν θαυμάζης. Θέλησε καὶ μπόρεσε νὰ περπατήση μόνος του στὸ σκοπό, φορτωμένος τὸ βαρὺ σταυρό του. Ἔτσι κάνουν οἱ δυνατοί. Τὴν ὥρα ποὺ αὐτὸς ἔβινε στὸν ἐχθρὸ χτυπήματα θανάσιμα μάνιαζε γύρω του ἡ κατακραυγή: Προδότης! Τὴν ἀντίκρυσε καὶ τὴν ὑπόμεινε μὲ τὸ ἀνώτερο κουράγιο τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων, μὲ τὴ δύναμη τῆς μεγάλης θέας, ποὺ ὑπερετοῦσε. Ἔρωτα, μητρική στοργή, φιλία, ὑπόληψη τοῦ κόσμου, ὅλα τὰ θυσίασε στὴν θέα τῆς Νίκης καὶ τῆς λευτεριᾶς μας. Ἔζησε καὶ ζῆ αὐτό, ποὺ ἀξίζει: μονάχα στὴ ζωή: Τὸ ἀπόλυτο. Ἐκεῖ ψηλά, ποὺ ἀνέβηκε, μιλάει μὲ τοὺς ἀγγέλους. Ζήλεψέ τον, ἀλλὰ μὴν τὸν λυπᾶσαι. Καί, πρὸ πάντων, μὴ γυρίζης στὰ παραμένα. Τότε δὲ μποροῦσες νὰ φερθῆς, παρὰ ὅπως φέρθηκες. Μπροστά, κοίταζε τώρα. Μπροστὰ βρίσκεται τὸ ἔργο, ποὺ μένει ἀτελείωτο. Καὶ μπροστὰ εἶνε ὁ δρόμος, ποὺ αὐτὸς μᾶς χάραξε μὲ τόσο θυματῆ γροκμή... Θὰ πασχίσουμε νὰ τὸν γλυτώσουμε, ἂν μποροῦμε... Κι' ἂν δὲν τὸ καταφέρουμε... ἂν πέση, τὸ αἷμα ποὺ πρέπει νὰ γίνη φωτιὰ στὰ στήθια μας... Οἱ Σύμμαχοί μας ἑτοιμάζουν τὴν ἐπίθεση ἀπὸ τὸ μέρος μας...Ἔχουμε τὸν τρόπο νὰ τοὺς δώσουμε αὐτὰ τὰ χαρτιὰ ποὺ μᾶς γυρεύουν, τόσο χρήσιμα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα... Οἱ μέρες ὅμως περνοῦν... Κι' ἐνῶ εἶνε στὸ χέρι σου νὰ κάμης ἔτσι νὰ τὰ πάρης... μένεις ἀνάποφάσιστη... Ἀναβάλλεις...

Σώπασε. Γύρισε κι' εἶδε τὴ μορφή της. Ἤτανε παγιασμένη, χλωμή, σὰν κέρινη. Στὰ μάγουλά της εἶχε στεγνώσει ἕνα δάκρυ:

— Ἀπόψε — εἶπε, παγερή. — θὰ χαμογελάσω τοῦ Σταΐνφελτς.

Τῆς ἄφηξε τὸ χέρι δυνατὰ καὶ χωρίσθηκαν, χωρὶς ν' ἀλλάξουν ἄλλη κουβέντα.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

****

ΑΥΡΙΟ : ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ'. ΜΙΑ ΣΤΕΝΩΤΕΡΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΓΝΦΕΛΤΣ

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 143 5'.

Οἱ φημισμένες Σουηδικὲς γαλακτομηχανὲς «ΡΕΞ» εἰς δύο μεγέθη, μεγάλης ἀντοχῆς καὶ ἀποδόσεως.

Ἐπίσης Γούλ—Ὅιλ (Τουρκόλαδο) Ἀμερικανικῆς προελεύσεως, κατάλληλον διὰ τὰς βιομηχανίας μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν ἐνημάτων.

ΣΧΟΙΝΙΑ ΣΙΖΑΛ

Ἐπίσης διαθέτομεν εἰς τιμὴν εὐκαιρίας 1 βενζινο ἀντλιομηχανὴν 3)4 τῆς ἵντσας κατάλληλον δι' ἄρδευσιν καὶ διὰ κίνησιν λέμβου.

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΝΕΟΛΟΓΟΝ,,

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΝΙΛΙΛΛΙΝΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Γύρω ἀπὸ τὴν πενικιλλίνη καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς της θεραπευτικὰς ἰδιότητας ἔγιναν τέτοια γραφή, ὥστε θὰ ἀποτέλεσε περιττολογία, ἂν θὰ ἤθελε νὰ προσθέση τὶ καὶ τὸ ἐλάχιστον διὰ νὰ ἐξάρη τὰς ἐξαιρετικὰς ἰδιότητας τοῦ φαρμάκου. Ἀλλὰ κάθε ἄλλο παρὰ περιττὸ γίνεται νὰ γνωσθῆ εἰς τὸ πολὺ κοινόν, ὅτι ὅταν ἡ πενικιλλίνη εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἀνεύθυνα πρεσώπων ὑφίσταται κίνδυνοι προερχόμενοι ἐκ τῆς ἀλογίστου χρήσεως αὐτῆς. Εἰς τοιοῦτος κίνδυνος ἐπὶ παραδείγματι παρουσιάζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συφιλίδα. Ὡς γνωστὸν αὕτη παρουσιάζεται ὡς ἕλκος 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς μολύνσεως, ἐνῷ ἡ γονοκοκκικὴ μόλυνσις τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν προσβολήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο νόσημα παρουσιάζεται ἐνωρίτερον, εἰς περίπτωσιν ταυτοχρόνου μολύνσεως ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς, ἐὰν θὰ ἐπιπεύθημεν νὰ προσθέσωμεν εἰς θεραπείαν τούτου διὰ πενικιλλίνης θὰ διεστρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος μία σύφιλις μὲ ὅλας τὰς βιαρέστους συνεπείας. Διότι ἡ δόσις τῶν 200.000 μονάδων, ἡ ὁποία θεραπεύει 95 % ἐντὸς 12 ὡρῶν τὸ πολύ ὁ λόγος ἀφροδίσιον νόσημα, ἐπιβραδύνει ἁπλῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς συφιλίδος, ἐναντίον τῆς ὁποίας ὡς θὰ ἴδωμεν, ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεραι δόσεις, χωρὶς βεβαιότητας ριζικῆς θεραπείας. Τὸ χειρότερον δὲ εἶνε ὅτι αὕτη παρουσιάζεται ὄχι μόνον μὲ ἐπιβράδυνσιν, ἀλλὰ καὶ ἠλλοιωμένην τὴν μορφήν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ διάγνωσίς της, νὰ εἶνε δύσκολη καὶ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς. Ὁ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται οὕτω τὸν κίνδυνον μιᾶς ἀπεπειρημένης διὰ πενικιλλίνης θεραπείας. Ἡ μικρὰ πεῖρα τῆς χρήσεώς της, μᾶς ἐπιβάλλει οὕτω λογικῶς, νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι ἐπὶ πάσης ἐμφανίσεως μεταδοτικῆς νόσου δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν εἰς ἐφαρμογὴν πενικιλλίνης πρὸ τῆς παρελεύσεως 30—40 ἡμερῶν, ἐφόσον οὐδὲν μέσον εἴτε κλινικόν, εἴτε ἐργαστηριακὸν ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον. μὲ βεβαιότητα νὰ ἀποκλείη τὴν ὑπαρξιν συφιλίδος. Λογικῶς ὁμοίως θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν καὶ ἐπὶ παραπέρ. Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χρῆσιν πενικιλλίνης, δι' οἱανδήποτε νόσον, ἐφ' ὅσον συχρόνως ἔχει ἐκτεθῆ εἰς προβολὴν ἀφροδισίου νοσήματος πρὸ τῆς παρελεύσεως 30—40 ἡμερῶν πρέπει ἐπὶ ἓν ἔτος, νὰ εὑρίσκεται ὑπὸ κλινικὴν παρατήρησιν καὶ περιοδικῶς νὰ ἐξετάζη τὸ αἷμα του κατὰ Βάσσερμαν ἂν θέλη νὰ εἶνε ἐν ἀσφαλείᾳ. Αὐτὸ εἶνε ἡ πρώτη σκιά. Προκαλεῖται περὶ συφιλίδος ὁ πολὺς κόσμος ἔχει παρασυρθῆ ἀπὸ ὑπερβάλλοντα ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐλπίδας. Ἀτυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦτο ἀκριβῶς τὰ πράγματα ἔχουν ὡς ἔπεται: Δύο δικταήμεροι σειραί, ἐκ 2.400.000 μονάδων ἑκάστη, ἤτοι 48 φιαλίδια εἰς ἑνέσεις ἀνὰ τρίωρον ἡμέρας καὶ νύκτα, ἐν συνδυασμῷ μετὰ ἐνέσεων 606 ἢ βισμουθίου, δύδυον, ἔχει τὴν βεβαιότητα τῆς πλήρους ἰάσεως, ἀλλὰ μόνον μεγάλας πιθανότητας, κατὰ συνέπειαν ἡ πενικιλλίνη εἶνε ὄχι τὸ ἡρωικὸν φάρμακον, τὸ ὁποῖον θέτει τέρμα εἰς τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ ἕνα ἐπὶ πλέον ἰσχυρὸ ὅπλον ἐναντίον τῆς συφιλίδος καὶ μὲ ὡρισμένας ἀντενδείξεις. Ἐπὶ νευρο—συφιλίδος π. χ. δίδει ἐπιπλοκὰς πολλάκις ἀντιβράσεις. Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν σκιὰν ἐν τῇ ἀλογίστῳ χρήσει ὑπὸ μὴ ἐπιβεβαιωμένων προσώπων τῆς πενικιλλίνης καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ τονισθῇ διότι γνωρίζομεν ὅλοι σήμερον, ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη δὲν εἶνε κάτι, τὸ τόσον ἀπάνιον.

Ἴσως ἀργότερον, ἡ διὰ πενικιλλίνης θεραπεία τῆς συφιλίδος, γίνῃ πλέον ἀποτελεσματικὴ καὶ πλέον πρακτική, ὅπως π.χ. ὡς γνωστὸν ἐπὶ τῆς γονοκοκκικῆς μολύνσεως ἀρκεῖ διὰ τὴν θεραπείαν του μία μόνον ἔνεσις ἐλαιώδους διαλύματος 200000 μονάδων. Διὰ τὴν συφιλίδα ἀτυχῶς ἡ μέθοδος αὕτη, δὲν ἔδωκε καλὰ ἀποτελέσματα.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δυνατὸν νὰ ἔχουν ποιάν τινα χρησιμότητα διὰ τὸ ἀνειδίκευτον κοινὸν τὰ μοναχεριζόμενον τὴν πενικιλλίνην καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ παροῦσα εὐχαριστεῖ διὰ τὴν φιλοξενίαν σας.

Μετὰ τιμῆς

Δ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς — Δερματολόγος

ΠΑΤΡΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ

Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις μὲ τὰ καλλίτερα ταχύτερα καὶ πολυτελέστερα λεωφορεῖα

ΕΚΤΟΣ ΤΡΑΣΤ (ΚΟΙΝΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ)

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ:

6.30' πρωΐ ἡν

12.30' μεσημβρ.

8.30' ἑσπερινὴν

ΕΧΟΜΕΝ τὴν καλλιτέραν καὶ μεγαλειτέραν πελατείαν διότι ἔχομεν ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΝ

Ἐξασφαλίζετε ἐγκαίρως τὰς θέσεις σας

ΤΑΞΕΙΔΙΑ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΣΟΡΤΣΙΛ 68 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΕΥΘ. ΓΚΙΟΚΑΣ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 57

Τηλ. 25—56

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

28 Ἰουνίου 1910

Ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπέδωκε τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων εἰς τοὺς προξένους, οὗς παρακαλεῖ, ὅπως ἀνακοινώσουν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν, ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι πληροῦσι ἐκ τῆς ἀλογίστου χρήσεως αὐτῆς. Εἰς τοιοῦτος κίνδυνος ἐπὶ παραδείγματι παρουσιάζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συφιλίδα. Ὡς γνωστὸν αὕτη παρουσιάζεται ὡς ἕλκος 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς μολύνσεως, ἐνῷ ἡ γονοκοκκικὴ μόλυνσις τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν προσβολήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο νόσημα παρουσιάζεται ἐνωρίτερον, εἰς περίπτωσιν ταυτοχρόνου μολύνσεως ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς, ἐὰν θὰ ἐπιπεύθημεν νὰ προσθέσωμεν εἰς θεραπείαν τούτου διὰ πενικιλλίνης θὰ διεστρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος μία σύφιλις μὲ ὅλας τὰς βιαρέστους συνεπείας. Διότι ἡ δόσις τῶν 200.000 μονάδων, ἡ ὁποία θεραπεύει 95 % ἐντὸς 12 ὡρῶν τὸ πολύ ὁ λόγος ἀφροδίσιον νόσημα, ἐπιβραδύνει ἁπλῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς συφιλίδος, ἐναντίον τῆς ὁποίας ὡς θὰ ἴδωμεν, ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεραι δόσεις, χωρὶς βεβαιότητας ριζικῆς θεραπείας. Τὸ χειρότερον δὲ εἶνε ὅτι αὕτη παρουσιάζεται ὄχι μόνον μὲ ἐπιβράδυνσιν, ἀλλὰ καὶ ἠλλοιωμένην τὴν μορφήν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ διάγνωσίς της, νὰ εἶνε δύσκολη καὶ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς. Ὁ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται οὕτω τὸν κίνδυνον μιᾶς ἀπεπειρημένης διὰ πενικιλλίνης θεραπείας. Ἡ μικρὰ πεῖρα τῆς χρήσεώς της, μᾶς ἐπιβάλλει οὕτω λογικῶς, νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι ἐπὶ πάσης ἐμφανίσεως μεταδοτικῆς νόσου δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν εἰς ἐφαρμογὴν πενικιλλίνης πρὸ τῆς παρελεύσεως 30—40 ἡμερῶν, ἐφόσον οὐδὲν μέσον εἴτε κλινικόν, εἴτε ἐργαστηριακὸν ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον. μὲ βεβαιότητα νὰ ἀποκλείη τὴν ὑπαρξιν συφιλίδος. Λογικῶς ὁμοίως θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν καὶ ἐπὶ παραπέρ. Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χρῆσιν πενικιλλίνης, δι' οἱανδήποτε νόσον, ἐφ' ὅσον συχρόνως ἔχει ἐκτεθῆ εἰς προβολὴν ἀφροδισίου νοσήματος πρὸ τῆς παρελεύσεως 30—40 ἡμερῶν πρέπει ἐπὶ ἓν ἔτος, νὰ εὑρίσκεται ὑπὸ κλινικὴν παρατήρησιν καὶ περιοδικῶς νὰ ἐξετάζη τὸ αἷμα του κατὰ Βάσσερμαν ἂν θέλη νὰ εἶνε ἐν ἀσφαλείᾳ. Αὐτὸ εἶνε ἡ πρώτη σκιά. Προκαλεῖται περὶ συφιλίδος ὁ πολὺς κόσμος ἔχει παρασυρθῆ ἀπὸ ὑπερβάλλοντα ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐλπίδας. Ἀτυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦτο τὰ πράγματα ἔχουν ὡς ἔπεται: Δύο δικταήμεροι σειραί, ἐκ 2.400.000 μονάδων ἑκάστη, ἤτοι 48 φιαλίδια εἰς ἑνέσεις ἀνὰ τρίωρον ἡμέρας καὶ νύκτα, ἐν συνδυασμῷ μετὰ ἐνέσεων 606 ἢ βισμουθίου, δύδυον, ἔχει τὴν βεβαιότητα τῆς πλήρους ἰάσεως, ἀλλὰ μόνον μεγάλας πιθανότητας, κατὰ συνέπειαν ἡ πενικιλλίνη εἶνε ὄχι τὸ ἡρωικὸν φάρμακον, τὸ ὁποῖον θέτει τέρμα εἰς τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ ἕνα ἐπὶ πλέον ἰσχυρὸ ὅπλον ἐναντίον τῆς συφιλίδος καὶ μὲ ὡρισμένας ἀντενδείξεις. Ἐπὶ νευρο—συφιλίδος π. χ. δίδει ἐπιπλοκὰς πολλάκις ἀντιβράσεις. Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν σκιὰν ἐν τῇ ἀλογίστῳ χρήσει ὑπὸ μὴ ἐπιβεβαιωμένων προσώπων τῆς πενικιλλίνης καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ τονισθῇ διότι γνωρίζομεν ὅλοι σήμερον, ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη δὲν εἶνε κάτι, τὸ τόσον ἀπάνιον.

Ἴσως ἀργότερον, ἡ διὰ πενικιλλίνης θεραπεία τῆς συφιλίδος, γίνῃ πλέον ἀποτελεσματικὴ καὶ πλέον πρακτική, ὅπως π.χ. ὡς γνωστὸν ἐπὶ τῆς γονοκοκκικῆς μολύνσεως ἀρκεῖ διὰ τὴν θεραπείαν του μία μόνον ἔνεσις ἐλαιώδους διαλύματος 200000 μονάδων. Διὰ τὴν συφιλίδα ἀτυχῶς ἡ μέθοδος αὕτη, δὲν ἔδωκε καλὰ ἀποτελέσματα.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δυνατὸν νὰ ἔχουν ποιάν τινα χρησιμότητα διὰ τὸ ἀνειδίκευτον κοινὸν τὰ μοναχεριζόμενον τὴν πενικιλλίνην καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ παροῦσα εὐχαριστεῖ διὰ τὴν φιλοξενίαν σας.

Μετὰ τιμῆς

Δ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς — Δερματολόγος

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Αἱ ἐρδοῦσαι διαρκοῦς ροῆς προσέφεραν τώρα τὸ καλλίκαιρι μεγάλην ἐξυπηρέτησιν καὶ ἀνακούφισιν.

—Διότι ὁ πτωχόκοσμος ἴσως εἶχε λύσει τὸ πρόβλημα τοῦ κρύου νεροῦ.

— Δεδομένου ὅτι ἡ χρῆσις πάγου ἀπαιτεῖ καὶ αὐτὴ τὸ ἐξόδιόν της, τὸ ὁποῖον οὗτος δὲν διαθέτει.

— Ἀλλὰ ἐπῆλθεν ἡ λειψυδρία ὡς ἐθνικὰ μοῖρα διὰ νὰ ἐπιφέρη ἴσως τὸ πλῆρες τῆς μοναδικῆς ἀναψυχῆς.

— Τὸ νερὸ τῶν Πατρῶν ἐφυλίξετο, ἐκτὸς τῆς ἀφονίας καὶ τῆς θρασερότητός του, καὶ διὰ τὴν καλήν του γεῦσιν.

— Τὸν τελευταῖον ἔμως καιρὸν κατήντησε καὶ αὐτὸ κυριολεκτικῶς φάρμακο μὲ τὴν χρῆσιν τῶν ἀποστειρωτικῶν.

— Τοὐλάχιστον ἔχομεν ὡς ἀντιπάθειαν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας μας.

—Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ ὄχι μικρὰν, βέβαια, παρηγορίαν.

— Εἴχαμεν ἐκ τῶν πρώτων τονίσει τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῆς συγκοινωνίας μὲ τὰ προάστεια Μποζαΐτικα καὶ Ρίον.

— Μὲ ἱκανοποίησιν δὲ ἐσημειώσαμεν πρὸ ἑβδομάδος ὅτι ἐδρομολογήθησαν καὶ ἄλλα αὐτοκίνητα εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν μὲ ἐκτέλεσιν τακτικῶν διαδρομῶν.

— Ὁ κόσμος ἔμως ἐπερίμενε δικαίως μὲ τὴν προσθήκην νέων αὐτοκινήτων, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ κάποια μείωσις εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου.

— Ἀντὶ τούτου συνεπήχθη κοινοπραξία καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ εἰσπραξις ὁραχ. μὲν 600 διὰ Μποζαΐτικα, 900 δὲ διὰ Ρίον.

— Εἰς ἐποχὴν ποὺ ἕνα ταξίδι δι' Ἀθήνας (ἀπόστασις 240 χιλ.) μὲ πολυτελῆ λεωφορεῖα, στοιχίζει 16.000, εἶνε ἀκατανόητον πῶς μέχρι Ρίου (7 χλμ.) πρέπει νὰ στοιχίζη ἓν ἀναλογία 2½ φορὰς περισσότερον καὶ μὲ φορτηγὰ αὐτοκίνητα.

— Ἐλπίζομεν, λοιπὸν, ὅτι θὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ περισσότεροι τακτικοὶ ἐπιβάται εἶνε ἀπάλληλοι ποὺ ἐγκαινιόερχονται εἰς τὰ σπίτια καὶ τὰς ἐργασίας των.

—Ἀγγὰ χθὲς ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἄλλα αὐτοκίνητα, ἐξῶ ἀπὸ τὴν κριτικοπραξίαν, μὲ μόνον 300 δρχ. εἰσιτήριον.

—Ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι καὶ ἡ τιμὴ αὐτὴ εἶναι δικαία διὰ τοὺς αὐτοκινητιστάς.

— Ὁμέσος δρος θὰ εἶναι καὶ ὁ λογικώτερος δι' ἄλους.

— Σήμερον εἰς τὸ «Αὐρικὸν» δίδεται ἡ τιμητικὴ τοῦ ζεύγους Χριστοφορίδη.

— Ἀσφαλῶς οἱ συμπαθεῖς καὶ εὐσυνείδητοι οὗτοι καλλιτέχναι θὰ ὑποστηριχθοῦν.

— Τὴν Δευτέραν ὁ θίασος θ' ἀναβιβάσῃ τὸ «Γαϊτανάκι», διὰ τὸ ὁποῖον ἔγινε τόσος θόρυβος εἰς Ἀθήνας.

— Ὡς γνωστόν, διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ διεξήχθη ἐν εἴδος κριτικῆς—δίκης εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βέη περὶ τοῦ ἂν πρόκειται περὶ ἀσέμνου ἢ ὄχι.

— Ἡ ἀπόφασις ὑπῆρξεν, ὅτι πρόκειται περὶ τολμηροῦ καὶ ἀκαταλλήλου μόνον διὰ τοὺς νέους.

— Σήμερον λήγει ἡ προθεσμία διὰ τὰς δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Συνεδρίου Γορτυνίων.

— Ἡ ὁποία, ὡς ἴδη ἀνεκοινώθη, θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ θεμιστικὸν Δρέπανον.

— Νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι δὲν πρέπει κανένας Γορτύνιος νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν φυχαγωγικὴν αὐτὴν συγκέντρωσιν, τὴ θεωροῦμεν περιτὴν σύσταση.

— Ἡ ὀργάνωσις ἄλλως τε θὰ εἶνε τοιαύτη ὥστε νὰ μείνῃ πραγματικῶς ἀλησμόνητος ἡ ἐκδρομὴ αὐτή.

Ὑγειονομικὸν κέντρον

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 26440) 2916-46 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἀίδενῶν, οἵτινες παρουσιάζουσι φυματίωσιν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ